

För att bäddas uti tidevarvens grav –
Makten växer, själviskheten i dess spår.
Hatets gnista tändes, stridens flamma lågar:
Man mot man och folk mot folk i härnad tågar –
Maktens dämon över mänskohjärtat rår.

Tenorsolo:

Stilla, stilla i de dolda schakter
Evig kärleks gnista brinner,
Banar väg för ljusets ädla makter: -
Var den än ett hjärta vinner,
Syndens, själviskhetens välde brytes,
Hatets gnista uti kärleks bytes.
Livet råder uppå döden,
Mörkret dör i ljusets flöden.

Solokvartett:

Ser du skaran, där den skrider
Med de trenne länkars bloss,
Rustar sig till ädla strider –
Den är vår, den tillhör oss.
Se »Tre Länkars» brödraskara
Hon skall med i kampen vara, -
Där som striden hetast står
Hon sin plats och höga uppgift får
Uti vänskaps, kärleks, sannings spår.

Tenorsolo med kvartett:

Broder, låt ditt eget sjunka
Ned i djupet för att dö,
Tills din själ blir lik det klara
Vattnet i en stilla sjö!
Se, då kunna ljusets strålar,
Som förut blott ytan nådde,
Tränga dit, där köld och mörker.
Själviskhet och vanmakt rådde.
Låt dem lysa, värma, rena,
Fylla dig med kraft och liv!
Av vad själv du så har undfått
Dem, som törsta, ödmjukt giv! (G. R.)

Slutkör:

Tidernas Herre!
Tid, som är gången,
Stund, som är inne,
Dag, som skall komma –
Livet och döden,
Ljuset och mörkret –
Allting du styrer,
Eviga kärlek.
Samla till arbet'
Skingrade skaror,

Stridiga sinnen
Samla till endräkt!
Tänd i vart hjärta
Gnistor från ovan!
Lär dem att öva
Kärlek i tiden!